

**Historia De Vita, Moribvs, Rebvs Gestis, Stvdiis Ac
Denique morte Praedicantium Lutheranorum, Doct.
Martini Lvtheri, Philippi Melanchthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melanchthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

IV. Acris inter Maiorist. & Flacian. pugna & occasio ad instituendum
colloquium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

ANNO

1566.

Causæ bel-
lorum.Maioris
purgatio.De purita-
te Luthe-
ranismi.Causa edi-
tæ Confes-
sionis.

IV.

Flaciani ad
pugnam
cientur.

miscere voluerint: Quod minitari principi-
bus ausi sint hocq; machinari summo studio,
vt vel ipsos committerent inter se, vel flore-
tes respublicas contra principes commoue-
rent: Quod immanibus ausis intestina bella
per Germaniam accédere conati sint, quibus
omnia conflagrarent: Quod eam ob causam
tandem, cū detecta esset ipsorum malitia, è
scholis & Ecclesijs cū ignominia sint electi.

His coloribus Flacium eiusq; manipula-
res depingit Maior: Se verò fideliter seruas-
se dicit Lutheri depositum, nec vñquam ab
eius sententia vel latum vnguem dilatasset
Qua de re Academiam & Ecclesiā Vitten-
bergensem, auditores suos omnes, & scripta,
quæ in manib; hominum versentur, lucu-
lentum, ait, præbere testimonium: Id se fu-
riosis hominum factiosorum clamoribus op-
ponere dicit. Et quanquā nihil dubitet, quin
huiusmodi testimonium sufficiat; tamen ad
mitigandos aduersariorum furores edidisse
confessionem, in qua sententiam suam per-
spicuè satis, eumque in modum declarauit,
vt bonis omnibus & prudentibus abundè sit
satisfactum. Quod verò Flacianorum incle-
mentiam hac declaratione placare non po-
tuerit, id nemini mirum esse debere; cum hu-
iusmodi homines sint isti, quales iam ante
depinxerat.

Hoc scriptum peracerbum sanè ac longè
virulètissimum bilem mouit Flacianis eosq;
vehementer in pugnam denuò concitauit.

Certè

Certè Maior omnem controuersiæ sopiēdæ **ANNO**
 spem eo ipso penitus abrupit: Nec vñquam **1566.**
 adduci potuit, vt redintegrato post editam
 Confessionem certamine deinceps ad extre-
 mum vsque spiritum aduersarijs vel latum
 culmum cederet. Iam verò nec Flaciani cau- **Vtriusque**
 fæ suæ defuerunt, qui scripto hoc acerbissi- **partis pa-**
 mo, ceu classico quodam exciti turmatim **troni &**
 denuo prouolarunt, & Maiores deinceps **collegæ.**
 non modo quamdiu vixit, sed & mortuum
 varijs scriptis acerrimè sunt infectati: Mai-
 ris causam VVittenbergenses & Lipsienses
 tuebantur; tum concionatores ij, qui sub Au-
 gusto Electore Saxone Lutheranis ecclesijs
 præerant: Flacianis verò duces Saxoniæ Vi-
 narienses & ciuitates multæ per Germaniam
 adhærebant.

Erat autem fœdum omnino spectaculum,
 videre tantis odijs inter se dimicantes eos,
 qui vtrique de puro putoque Lutheranè do- **Ad scripta**
 cētrinæ nucleo gloriabantur; vtrique scriptu- **Lutheri**
 ræ sacræ, Confessionis Augustanæ, Luthe- **prouocat.**
 riique testimonia magno numero produc-
 bant; cùm interim acerrimè contradicerent
 alijs alij, seque mutuò velut hostes Christi,
 hæreticos, apostatas, veritatis & Euange-
 lij proditores anathemate ferirent, eum-
 que in modum agerent causam hanc, vt
 alij in aliorum perniciem conspirasse vide- **Maioris**
 rentur: Cæterū ne quis Maiores se- **postremū**
 nio iam fatiscentem, & laboribus fra- **scriptum**
 dum desistere à dogmate propugnando, **de iustifi-**
catione,
vel

ANNO

1557. 1558

vel animo labascere putaret, anno 1567. gen.
manicum librum edidit sub hoc titulo: Re-
petitio & postrema declaratio doctrinæ de
iustificatione hominis coram Deo: Ex quo
scripto facilè depræhendi potuit, eum porro
quoad viueret, à sententia non discessurum.
Contrà verò & Flacianorum tantus erat
dor in hac causa, tam virulentum odium, ad-
eoq; obstinatus animus, vt nec ipsi vñquam
cessuri viderentur.

Augustus
Elector
Saxon.

Monet Vi-
narienses
Duces de
expellēdis
Flacianis.

Augustus interim Elector, qui Maiorem
& Melanchthonicos souebat, Academias di-
tionum suarum VVittenbergensem & Lip-
siensem per Flacianos infestari hostiliter, imò
& maculam illis aspergi proditæ veritatis,
perindignè tulit: Atque id eo quidem magis,
quod & populum scriptis polemicis, & im-
portunis altercantium clamoribus miseran-
dum in modum in factiones distrahi vide-
ret. Monuit itaq; Ioannem Gulielmum Sa-
xoniæ Ducem, qui patrocinium in Thuri-
gia præstabat Flacianis, vt inquietos id ge-
nus homines Ecclesiarum suarum vastatores
& hostes acerrimos ab se dimitteret. Ille pro
suo in Flacianos affectu disputationem, vel
colloquium inter vtrosque prius instituen-
dum censuit, faciendumque periculum, an
hac ratione dirimi tandem posset fœdissimū
hoc certamen. Placuit, institutum Electori
instituiatur. Augusto, qui se publicæ tranquillitatis &
concordiæ cupidissimum semper exhibuit;
suntque duorum principum autoritate ad lo-
piendas

piendas altercationes domesticas colloquiū ANNO
institutum. Cuius summariam descriptio- 1568.
nem ut hoc loco inseramus, cursus historiæ,
quam scribimus, vel rerum à Maiore gesta-
rum series postulare videtur. Ipse siquidem
occasionem dedit huic colloquio, in quo co-
trouersia de iustificatione non aīter per Fla-
cianos disceptata fuit, ac si Comitia de capi-
te Maioris agerentur. Hunc enim præter
Melanchthonē imprimis petebant isti; hunc
oppressum cupiebant, & anathemate iugu-
latum. Et quanquam ad colloquium ipse nō
venit, nullum tamen Flaciani congressum
habuerunt, quin Maiori virulentum acu-
leum infigerent: tanto desiderio flagrabant
hominis opprimendi.

Maior cau-
sæ Collo-
quij.

C A P V T III.

- I. *Colloquium Altenburgense cum enumera-
tione collocutorum & præsidis, legibus
item & forma agendi.*
- II. *Initium actionis & inter partes orta con-
tentio.*
- III. *Consultationes, rixæ, scripta & inuectiua
collocutor.*
- IV. *A conciuis abstinere iubentur per Præsidem,
at frustrâ.*

Locus Colloquio designatus fuit Al- I.
tenburgum, quæ Misniæ ciuitas est; COLLOQU.
quo concionatores aliquot primi nominis ALTENB.
hh ex vtra-